

Kai aplinkiniai ignoruoja, į smurtą namuose priversti reaguoti artimiausi žmonės – net jeigu jie yra paaugliai vaikai. Tai patyrė Siga Mykolaitytė. Savo istorija ji dalinasi tik užaugusi, mirus tėvui. „Jeigu tai įkvėps kitus padėti bent vienam žmogui, tuomet pasakoti verta“, – sako ji. Siga - viena šių metų kino festivalio „Nepatogus kinas“ veidų, kuris į Varėną atvyksta spalio 24 d.

Karolis Vyšniauskas

Sigai buvo trylika, kai ji pirmą kartą turėjo ginti mamą nuo alkoholiu apsvaigusio tėčio. „Kada

atbėgti, suprasdavau pagal garsą. Mama sušukdavo: „Sigute!“ Atbėgus reikėdavo jungti taip, kad vieno smūgio užtektų, nes kitaip gautumėm abi su mama. Nustebdavau pati savimi, iš kur atsirasdavo toks antplūdis jėgų. Tiesiog žinodavau, kad turiu tai padaryti. Tėtis situacijos nesuvokdavo, į mus žiūrėdavo, kaip aš sakau, velnio akimis. Atsibudęs nieko nebeatsimindavo.“

Tai tęsėsi iki Sigai pradėjus eiti į dvyliką klasę. Paskutinius du tėvo, mieste gerbiamo gydytojo gyvenimo metus, dukra su juo nebebendravo. „Nuo mažens buvau jo mylima dukra ir maniau, kad nebendraudama parodysiu savo principus, išspręsiu problemą. Nesuvokiau, kad jis serga, kad jam reikia pagalbos. Jis aistringai mylėjo savo darbą, bet tai sužlugdė aistra alkoholiui. O taip pat įsitikinimas, kad savo problemas gali išspręsti kumščiais išliedamas pyktį ant mamos. Mama buvo vienintelis žmogus, prieš kurį jis keldavo ranką.“

Kaimynai nereagavo

Sigos šeima gyveno daugiabutyje. Pašnekovė sako, kad neįmanoma, jog kaimynai nebūtų žinoję, kas vyksta jų namuose: „Manau, kad žinojo visas namas. Mamos riksmas, trenksmai – tai būdavo garsu. Bet aplinkiniai nereagavo niekaip.“ Abejingumą ji sieja ir su postsovietine tuometinės Lietuvos būkle: apie smurtą namuose kalbėta mažiau, tai laikyta pačios šeimos problema, į kurią geriau nesikišti.

„Svarbu ir tai, kad mano tėtis buvo gydytojas“, – tęsia Siga. „Žmonės jį gerbė. Jis yra išgelbėjęs mano draugų gyvybes. Aplinkiniai žinojo, kad širdyje jis buvo geras žmogus ir dėl to žiūrėjo atlaidžiau.“ Sigos šeimos istorija sugriauna paplitusį mitą, kad smurtas gimsta tik asocialiose, skurdžiausiose gyvenančiose šeimose. „Daugelis šeimų atrodo pavyzdingos, kol neužsidaro jų namų durys“, – sako ji.

Beldimo į duris galia

Kad smurtas namuose yra problema Lietuvoje rodo ir statistika. 2015 m. šalyje pradėta daugiau nei 10 tūkst. ikiteisminių tyrimų dėl smurto artimoje aplinkoje. Beveik 80 proc. nukentėjusių yra moterys. Policija malšinti smurto artimoje aplinkoje tais metais važiavo 38 tūkst. kartų. Apskritai Europoje smurtą namuose patiria kas penkta moteris.

„Aplinkiniai turėtų neužsimerkti, iškviesti pagalbą matydami arba žinodami, kad kažkurioj šeimoj smurtaujama“, – pataria Siga. Kartais, anot jos, užtenka labai menkos reakcijos. „Gali užtekti pabeldimo į duris. Ir smurto scena pasibaigs. Nes žmonės slepia tokius dalykus. Dažniausiai prie kaimynų arba kitų žmonių jie nemuša, o piešia pavyzdingą šeimos scenarijų.“

Anot Sigos, svarbiausia – reaguoti. „Jeigu girdite, matote ir žinote, kad yra smurtaujama, netylėkit, kreipkitės. Neprisidėkit, kad tai tęstųsi. Netapkit nusikaltimo bendrininkais.“

Spalio 24 dieną, 17.30 val. festivalis „Nepatogus kinas“ kviečia į renginį „Atviri pokalbiai

Parašė Giružis

Penktadienis, 19 Spalis 2018 08:39

apie smurtą šeimoje Varėnoje“. Jame savo istorija gyvai dalinsis Siga, taip pat bus klabama, kaip padėti artimam žmogui, kuris patiria smurtą šeimoje. Renginys vyks Varėnos kultūros centro kino salėje, J. Basanavičiaus g. 17. Įėjimas – auka nuo 1 ct.

Teksto parengimas iš dalies finansuojamas Europos Sąjungos Teisių, lygybės ir pilietiškumo programos lėšomis.

